

[Socialministeren.]

behandling af disse to smaa Forslag. Det kan jeg naturligvis ikke have noget imod, men Motiveringen, som Partiets ærede Ordfører gav, at Landstinget ansaa Forslagene for saa klare, at de kunde vedtages uden Udvalgsbehandling, gjorde derimod ikke saa godt Indtryk paa mig, hvad Folketinget angaar. Hvad vedrører Spørgsmaalet, hvorvidt Driftsudgifterne ikke er for store, i øvrigt det Spørgsmaal, der foreligger her, naar Forholdet dog er det, at Kontingentbetalingen fra de private efter min Opfattelse ikke staar i Forhold til eller bør staa i Forhold til Driftsudgifterne?

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel kom jo ind paa mange interessante Betragtninger, der direkte eller indirekte havde Forbindelse med disse Lovforslag. Det første Punkt, det ærede Medlem berørte, var, hvor mange blinde Børn der betales privat for. Jeg ser, at det ikke er blevet oplyst i Bemærkningerne; men det er, som det ærede Medlem meget rigtigt bemærkede, omtrent det samme Antal, nemlig 14. Nu maa man ikke tro, at naar det oplyses af mig, at der kun betales af de private Forsørgere for henholdsvis 11 døvstumme og 14 blinde Børn, er dette alt, hvad private betaler; det er kun de Tilfælde, hvor den private Forsøger er saa velstillet, at han betaler fuldt ud. Der er Masser af Tilfælde, hvor han betaler en Del af de 600 Kr., som jeg nu foreslaar nedsat til 500 Kr., idet det er overladt til Kommunerne og eventuelt Amtmanden at fastsætte, hvor meget den private under Hensyn til hans Kaar i øvrigt kan og bør betale som Bidrag til disse Udgifter. Jeg nævner dette, fordi det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde, at denne Ordning ikke er særlig human. Ja, det kommer jo an paa, hvad Udgangspunktet er. Hvis man mener, at det er rigtigt, at det er den enkelte Kommune, der overvejer, hvor meget disse Forældre bør betale, er der intet som helst til Hinder for, at disse Love kan administreres — og jeg tror ogsaa, de i Almindelighed bliver administreret — overordentlig human, i den Forstand, at Forældrene ikke kommer til at betale mere, end hvad der er rimeligt — og dette er efter min Mening, hvad de ligefrem positivt slipper for i Udgift, ved at det offentlige har overtaget Forsorgen for Børnene. Men naturligvis kan man godt diskutere det ud fra det videre Synspunkt, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel gjorde gældende, et Synspunkt, som det ærede konservative Folkeparti — i øvrigt lige saa lidt som

Venstre — plejer at gøre gældende overfor den sociale Lovgivning, og et Synspunkt, der, hvis det blev gjort gældende paa alle andre Omraader, hvor det var lige saa be rettigt som her, vilde medføre meget betydelige Udgiftsstigninger paa den sociale Lovgivning. Men det kan jeg i øvrigt opsætte at diskutere til den Udvalgsbehandling, som skal finde Sted. Jeg har intet som helst imod, at man undersøger Udgifterne paa disse Anstalter; jeg skal blot derom gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, at naar Udgifterne er saa forholdsvis høje, skyldes det jo, at det er en meget dyr Undervisning, der finder Sted, ikke mindst Undervisningen af døvstumme Børn, hvor Lærerantallet i Forhold til Børneantallet er meget stort. Men Oplysninger om disse Detailler kan jo bedst gives i Udvalget. Jeg vil ogsaa gerne være med til at drøfte, om man skal udskille Udgifterne til Undervisning fra Udgifterne til Kost og Logi, idet jeg dog vil gøre det ærede Medlem Hr. Fraenkel opmærksom paa, at ogsaa denne Diskussion maa faa Konsekvenser paa andre Omraader af Abnormlovgivningen til Fordel for Børn.

Men, som sagt, naar Forslaget skal i Udvalg, kan vi jo drøfte de forskellige Problemer der. Jeg tror nu, det vil vise sig at være rigtigst at henlægge Forhandlingen om den endelige Ordning til den Drøftelse, der finder Sted om Socialreformen, og saa af Hensyn til Kommunerne og Forældrene hurtigst muligt at vedtage disse to smaa, om jeg saa maa sige, midlertidige Lovforslag.

Helga Larsen: Jeg maa sige, at jeg er forbavset over, at man fra konservativ Side ønsker disse to Forslag i Udvalg; jeg synes, at de er saa klart forelagt, og alle de Oplysninger, som kunde gives, er jo givet af den højtærede Minister. Tilmed har man fra Landstingets Side vedtaget dem uden Udvalgsbehandling. Der bliver sagt fra den konservative Ordførers Side, at han synes, Driftsudgifterne er store. Men det er jo rigtigt, hvad den højtærede Socialminister sagde, at Udgifterne til Lærerkræfter til disse Børn, særlig til de døvstumme, er store. Disse Børn skal jo have en særlig Undervisning; og som Følge deraf maa Udgifterne blive store.

Vi fra vor Side har imidlertid ikke noget imod at gaa med til en Udvalgsbehandling, og jeg skal derfor ved Slutningen af Sagens Behandling foreslaa, at der nedsættes et Udvalg paa 15 Medlemmer.